

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **Ing. R. K.**, zastoupeného JUDr. Josefem Fojtíkem, advokátem se sídlem Kopřivnice, Štefánikova 1516, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 16.9.2015, č. j. MSK 99541/2015,

takto:

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobce je povinen zaplatit státu na účet Krajského soudu v Ostravě soudní poplatek v částce 1.000,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 22.9.2015 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž v odstavci prvním výroku odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 3.6.2015 č.j. MUFO 16662/2015, o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zamítl a napadené rozhodnutí v této části potvrdil.

Žalobce v žalobě namítal, že správní orgán I. stupně jeho omluvu a omluvu

zmocněnce nevzal nijak na vědomí, a přes jeho výslovný zájem účastnit se ústního jednání nařízeného na den 3.6.2015, nevyhověl žádostem o odročení uvedeného jednání. Žalobce poznamenal, že byl předvolán k ústnímu jednání na dne 3.6.2015. Dne 26.5.2015 udělil plnou moc zmocněnci JUDr. Josefu Fojtíkovi. Ten dopisem ze dne 27.5.2015 doručil správnímu orgánu I. stupně svou omluvu z jednání z důvodu objednaného lékařského vyšetření v nemocnici ve Zlíně s žádostí o odročení jednání na jiný termín. Rovněž i sám žalobce správnímu orgánu doručil omluvu z ústního jednání z důvodu již dříve sjednaného lékařského zákroku s tím, že výslovně uvedl, že má zájem zúčastnit se osobně ústního jednání. Správní orgán I. stupně žádostem nevyhověl a dne 3.6.2015 vydal rozhodnutí, jímž uznal vinným žalobce ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu. Rozhodnutí bylo jeho zmocněnci doručeno dne 24.6.2015. V zákonné lhůtě proti rozhodnutí podal odvolání. Žalovaný se však s jeho námitkou, že správní orgán I. stupně porušil jeho právo na spravedlivý proces a obhajobu, neboť mu bylo nezákonným způsobem upřeno právo vyjádřit své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, což považuje za výrazné procesní pochybení správního orgánu I. stupně, neztotožnil a odvolání zamítl. Žalobce má za to, že žalovaný se ve svých závěrech, které žalobce v žalobě citoval, odklonil od konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, konkrétně závěru v rozhodnutí č.j. 7As 9/2009-66. Žalobce uvedl, že žalovaný v rozhodnutí konstatoval, že omluva jeho zmocněnce z ústního jednání nebyla důvodná, jelikož na něm mohl participovat jiným vhodným způsobem, než jen svou osobní přítomností, když jako advokát má dvě koncipientky, které by byly oprávněny jej na ústním jednání dne 3.6.2015 zastoupit. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu 7As 3/2011, z něhož citoval s tím, že trvá-li obviněný z přestupku na osobní účasti svého zástupce při důležitém procesním úkonu, jakým je ústní jednání, nemůže být nucen k tomu, aby akceptoval substituci jiného advokáta, byť by plná moc obsahovala substituční doložku. Žalobce vyslovil přesvědčení, že na základě uvedeného pochybení správního orgánu I. stupně měl žalovaný jednoznačně dojít k závěru, že správní orgán I. stupně při správním řízení procesně pochybil a zkrátil jej na jeho právech a zcela jistě žalovaný nemohl dojít k závěru, že v řízení byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, když mu bylo upřeno právo osobně se zúčastnit výpovědi svědka, na které trval, tomuto klást dotazy a k jeho výpovědi se vyjadřovat a tudíž měl rozhodnout tak, že se napadené rozhodnutí ruší a věc se vrací orgánu I. stupně k novému projednání.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Vyslovil názor, že správní orgán posoudil omluvu zmocněnce žalobce v souladu se zákonem jako nikoliv náležitou, neboť zmocněnec je advokátem, který má dva advokátní koncipienty, plná moc přitom obsahuje substituční doložku, substituční zastoupení tedy zmocnitel výslovně dovolil. Zmocněnec přitom již při převzetí zastoupení, zřejmě dne 26.5.2015, kdy je datována plná moc, věděl, že k ústnímu jednání se nebude moci dostavit, tím spíše měl učinit taková opatření, pokud převzetí zastoupení neodmítl, aby žalobce neutrpěl újmu na právech. Žalovaný citoval z nálezu Ústavního soudu ve věci sp. zn. III.ÚS 68/97, podle něhož časový kolize zástupce mezi zastupováním u různých jednáních (procesních úkonů) zpravidla není dostatečně závažným důvodem pro to, aby kterékoliv již nařízené jednání (procesní úkon) bylo odročováno, neboť je na samotném zástupci, aby bez újmy na procesním postavení a zájmech zastupovaného, nastalou kolizi podle své vůle a výběru řešil substitucí, konec citace. Podle žalovaného platí tento závěr tím spíše, pokud vznikne kolize mezi nařízeným ústním jednáním ve věci klienta, advokáta a osobními záležitostmi advokáta. Žalovaný trval na tom, že advokát, jako

profesionál je v zásadě povinen řešit takovou kolizi, jaká nastala v projednávané věci, pomocí substitute, ať už svým vlastním koncipientem nebo jiným advokátem.

Žalovaný dále konstatoval, že nebyl prokázán tvrzený důvod omluvy. Lékařskou zprávu zmocněnec předložil správnímu orgánu až den po ústním jednání. Není přitom věcí správního orgánu, aby účastníka řízení (zmocněnce) vyzýval k prokázání důvodů omluvy, účastník sám nese břemeno tvrzení i břemeno důkazní ve vztahu k omluvě a je jen na něm, zda a jak prokáže tvrzenou překážku, která mu brání dostavit se k ústnímu jednání. Obecně přitom platí, že omluva – včetně prokázání jejího důvodu – musí být učiněna ještě před ústním jednáním, ledaže tomu, kdo se omlouvá, v tom brání závažné důvody (např. upoutání na lůžku apod.). V dané věci však nevyšlo najevo a žalobce to netvrdí, že by zmocněnci v prokázání skutečnosti, že je objednan k lékaři, a to ještě před ústním jednáním, taková překážka bránila. Omluva žalobce jako obviněného je bezpředmětná, neboť byl v řízení zastoupen zmocněncem, který jeho jménem vykonával veškerá práva účastníka řízení, zejména právo uvádět skutečnosti na svou obhajobu, právo vyjádřit se k věci a k provedeným důkazům, právo důkazy navrhnout. Výslech žalobce správní orgán neprováděl, osobní účast žalobce při ústním jednání proto nebylo nezbytná (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 2As 111/2011-56, č.j. 8As 53/2013-37).

K výzvě doručené dne 6.1.2016 se žalobce nevyjádřil, žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání souhlasil. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud předně konstatuje, že žaloba doručená soudu dne 22.9.2015 byla podána včas, neboť rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci k rukám jeho zástupce dne 17.9.2015.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že poté co žalovaný rozhodnutím ze dne 30.3.2015 zrušil předchozí rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 19.12.2014 a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení, správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 3.6.2015 v 8.00 hod. Předvolání k ústnímu jednání bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 14.5.2015. Žalobci bylo oznámeno, že je předvolán jako obviněný z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit tím, že dne 20.10.2014 v 6.25 hod, řídil na silnici II/483 v km 26,8, u prodejny Van Hoorn, v obci Pstruží, ve směru jízdy od obce Čeladná k obci Frýdlant nad Ostravicí vozidlo Škoda Octavia, rz X, kdy předjížděl nezúčastněná osobní vozidla a ohrozil protijedoucího řidiče vozidla, pracovní stroj Caterpillar, rz X, kdy se nestihl zařadit zpět do svého jízdného pruhu a došlo k bočnímu střetu obou vozidel. Vozidlo Škoda Octavia pokračovalo po střetu ve smyku, kdy následně sjelo zadní částí vlevo do silničního příkopu a došlo k poškození dopravního značení – směrového sloupku. Při dopravní nehodě vznikla hmotná škoda na vozidle Škoda Octavia, rz. X,

pracovním stroji zn. Caterpillar, rz. X a dopravním zařízením – směrovém sloupku. Tímto měl porušit povinnosti uvedené v § 17 odst. 5 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. Správní orgán mu sdělil, že předvolán je svědek, kterému bude moci klást otázky. Současně mu bylo dáno poučení dle § 59 správního řádu, poučení o náležitostech omluvy dle § 37 odst. 4 správního řádu a další poučení o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 2 správního řádu, a poučení podle ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. K ústnímu jednání byl předvolán rovněž svědek pan Z. B.

Dne 28.5.2015 byla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc, již žalobce zmocnil advokáta JUDr. Josefa Fojtíka k zastupování v předmětném řízení, plná moc je ze dne 26.5.2015. V plné moci je kromě jiného konstatováno, že žalobce bere na vědomí, že zmocněný advokát je oprávněn si ustanovit za sebe zástupce a pokud jich ustanoví více, souhlasí, aby každý z nich jednal samostatně. V záhlaví plné moci s nadpisem Advokátní kancelář, jsou kromě osoby JUDr. Josefa Fojtíka uvedeny dále JUDr. Martina Hajdová a Mgr. Silvie Badová. Současně téhož dne byla doručena žádost zmocněnce žalobce JUDr. Josefa Fojtíka o odročení jednání. Advokát uvedl, že jej klient informoval o tom, že na den 3.6.2015 v 8.00 hod je nařízeno ústní jednání. Správnímu orgánu sdělil, že bohužel uvedeného dne je již delší dobu objednan k lékařskému vyšetření v nemocnici ve Zlíně s tím, že v případě, že o to správní orgán požádá, je schopen tuto skutečnost prokázat. S ohledem na shora uvedené a také proto, že jeho mandant trvá na tom, aby se jednání v této přestupkové věci osobně zúčastnil, nezbývá mu tedy, než co nejzdvořileji požádat správní orgán o odročení jednání. V závěru uvedl, že věří, že tato jeho omluva i omluva jeho klienta bude vyhodnocena jako řádná a že žádosti bude vyhověno. Současně požádal o umožnění nahlédnout do spisu. Následně dne 1.6.2015 obdržel správní orgán I. stupně elektronické podání žalobce, jehož obsahem je sdělení, že je mu známo, že jeho advokát požádal o odročení ústního jednání nařízeného na den 3.6.2015. Uvedl, že vzhledem k tomu, že ani on se dne 3.6. nemůže zúčastnit jednání, protože je na tento den objednan k zubnímu lékaři na odstranění stehů po operativním zákroku a následně má naordinovaný klid na lůžku, žádá o odročení jednání s tím, že potvrzení o provedeném lékařském zákroku následně doručí. Toto podání bylo následně doplněno stejnopisem jeho originálu, který byl doručen správnímu orgánu dne 2.6.2015.

Z protokolu o ústním jednání ze dne 3.6.2015 plyne, že se zmocněnec žalobce advokát JUDr. Josef Fojtík k ústnímu jednání nedostavil, přítomen nebyl ani žalobce. Správní orgán I. stupně provedl podle § 53 odst. 6 správního řádu důkaz listinami a to oznámením přestupku, úředními záznamy o podání vysvětlení žalobcem a Z. B. dne 31.10.2014, protokolem o nehodě v silničním provozu, záznamy o dechových zkouškách provedených u žalobce a Z. B., výpisem z evidenční karty řidiče, plánkem místa dopravní nehody, fotodokumentací k dopravní nehodě, snímky mapy Google a výpovědí svědka Z. B. Dne 3.6.2015 vydal rozhodnutí, kterým žalobce uznal vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., kterého se dopustil tím, že dne 20.10.2014 v 6.25 hod, řídil na silnici II/483 v km 26,8, u prodejny Van Hoorn, v obci Pstruží, ve směru jízdy od obce Čeladná k obci Frýdlant nad Ostravicí vozidlo Škoda Octavia, rz X, kdy předjížděl nezúčastněna osobní vozidla a ohrozil protijedoucího řidiče vozidla, pracovní stroj Caterpillar, rz X, kdy se nestihl zařadit zpět do svého jízdného pruhu a došlo k bočnímu střetu obou vozidel. Vozidlo Škoda Octavia pokračovalo po střetu ve smyku, kdy následně sjelo zadní částí vlevo do silničního příkopu a došlo k poškození dopravního značení – směrového sloupku. Při dopravní

nehodě vznikla hmotná škoda na vozidle Škoda Octavia, rz. X, pracovním stroji zn. Caterpillar, rz. X a dopravním zařízením – směrovém sloupku. Tímto jednáním porušil povinnosti uvedené v § 17 odst. 5 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. Podle § 125c odst. 4 písm. d) a § 125c odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb. byla žalobci uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Současně byla žalobci uložena povinnost zaplatit paušální částkou 1.000,- Kč náklady řízení spojené s projednáním přestupku a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce dne 24.6.2015. Správní orgán I. stupně rozhodnutí doručoval i žalobci, ten jej převzal dne 5.6.2015.

Ze správního spisu dále plyne, že dne 5.6.2015 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání zmocněnce žalobce s datem 4.6.2015 se sdělením, že zasílá lékařskou zprávu o tom, že se dne 3.6.2015 podrobil plicnímu vyšetření v Krajské nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně. Přílohou je lékařská zpráva ze dne 3.6.2015 vystavená MUDr. V. Ř., plicní oddělení Krajské nemocnice T. Bati, a.s. Zlín, z níž plyne, že zmocněnec žalobce byl ošetřen dne 3.6.2015 ve 12.39 hod, lékaři sdělil, že přichází z důvodu přetrvávajícího suchého záchvatovitého kašle s tím, že jeho intenzita kolísá, zmocněnci žalobci byla předepsána medikace, byl objednán na alergologické vyšetření a ke kontrole. Jednalo se o kontrolu po bronchokonestrikčním testu, lékař oznámil kontrolu za měsíc, kdy bude zhodnocení výsledků, při potížích dříve.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce v zákonné lhůtě prostřednictvím svého zmocněnce odvolání, o němž žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím.

Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, o přestupku koná správní orgán I. stupně ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle ust. § 59 věty čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nemůže-li se ze závažných důvodů předvolaný dostavit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodu správnímu orgánu omluvit.

Co se týče posouzení podmínky pro konání ústního jednání dne 3.6.2015 bez přítomnosti žalobce, jakožto obviněného z přestupku, za situace, kdy žalobce byl zastoupen advokátem, považoval soud z níže uvedených důvodů za rozhodné, zda byla náležitá omluva zástupce žalobce nikoli žalobce samého. Nejvyšší správní soud v judikatuře, např. v rozsudku č.j. 2As 111/2011-56 zdůraznil, že je třeba rozlišit mezi výsledkem obviněného a účastí obviněného při ústním jednání před správním orgánem. V případě ústního jednání není pro uplatnění procesních práv účastníka řízení nezbytná jeho osobní účast. Povaha těchto práv nevyžaduje osobní úkon účastníka, ale účastník může tato práva uplatnit prostřednictvím svého zástupce, který může navrhopvat důkazy, seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, klást svědkům otázky atd. Z úkonů zástupce pak vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému (§ 34 odst. 1 správního řádu). Podmínka osobní účasti obviněného při jednání nevyplývá ani z čl. 6 odst. 3 písm. c) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podle něhož má každý obviněný právo obhajovat se osobně nebo za pomoci obhájce podle vlastního

výběru. Pokud je tedy obviněný zastoupen, zpravidla postačí, pokud se ústního jednání zúčastní pouze jeho zástupce. Osobní účast obviněného, který je zastoupen, by byla vyžadována pouze tehdy, kdyby byla potřeba jej vyslechnout z důvodu zjištění skutkového stavu. Správní orgán může požadovat osobní konání zastoupeného v řízení jen tehdy, je-li k tomu oprávněn na základě zákona. Správní orgán tedy může účastníka předvolat k výslechu pouze tehdy, pokud je jeho osobní účast nutná pro dosažení cíle řízení, tedy pro zjištění skutkového stavu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 100/2008-61).

Z obsahu správního spisu a z protokolu o ústním jednání ze dne 3.6.2015 vyplývá, že správní orgán I. stupně nepovažoval za nezbytné provést výslech žalobce. Soud na tomto místě současně poznamenává, že správní orgán doručoval předvolání k ústnímu jednání na den 3.6.2015 žalobci osobně v době, kdy ten ještě nebyl zastoupen. Soud dále uvádí, že shromážděné důkazy, jejichž výčet je v protokolu z ústního jednání ze dne 3.6.2015 zaznamenán, správní orgán I. stupně považoval za dostatečné k řádnému zjištění skutkového stavu. U tohoto jednání provedl také výslech svědka Z. B. a ukončil shromažďování podkladů pro rozhodnutí. V žádosti o odročení jednání, kterou učinil sám žalobce, a která byla správnímu orgánu I. stupně doručena 1.6.2015, žalobce ani nenaznačil, že hodlá vznést návrh na provedení svého výslechu u jednání. Krajský soud dospěl k závěru, že neúčast žalobce nebránila v uskutečnění jednání a za existující důkazní situace nemohla ohrozit cíl správního řízení, přičemž správní orgán I. stupně měl ve správním spise k dispozici řadu důkazů, které spáchání přestupku žalobcem dostatečně prokazovaly. Šlo především o spisovou dokumentaci Policie ČR – dopravního inspektorátu Frýdek-Místek č.j. KRPT-231880/PŘ-2014-070206, včetně CD s fotodokumentací, ilustrační fotodokumentaci místa, výslech svědka Z. B., které spáchání předmětného přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu porušením § 17 odst. 5 písm. c) téhož zákona dostatečně prokazovaly a soud souhlasí se závěrem žalovaného, že správním orgánem byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a dostal svým povinnostem daným § 3 a § 2 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Krajský soud současně činí závěr i vzhledem k výše uvedenému, že pro posouzení podmínek pro postup podle § 74 odst. 1 věty druhé zákona o přestupcích byla rozhodná pouze omluva zástupce žalobce, který mohl všechna práva účastníka řízení vykonat za zastoupeného (§ 34 odst. 1 správního řádu).

Jak výše uvedeno, zmocněnec žalobce advokát JUDr. Josef Fojtík žádost o odročení ústního jednání dne 3.6.2015 (žádost byla správnímu orgánu doručena 28.5.2015) odůvodnil tvrzením, že je již delší dobu objednan k lékařskému vyšetření v nemocnici ve Zlíně. Na tomto místě krajský soud zdůrazňuje, že žádost o odročení jednání zmocněnce žalobce je datována 27.5.2015 a plnou moc od žalobce tento advokát přijal den předem, tj. 26.5.2015. Jestliže tedy žalobce udělil plnou moc advokátu dne 26.5.2015, tedy v době, kdy již bylo zřejmé, že se advokát JUDr. Fojtík nebude moci jednání zúčastnit (27.5.2015 tvrdí, že již delší dobu je objednan k lékařskému vyšetření v nemocnici), a pokud se zmocněnec rozhodl zastoupení převzít, byl povinen učinit maximum pro řádné zastoupení žalobce a zajistit k zastupování jiného advokáta (k čemuž byl oprávněn, jak plyne z citovaného obsahu plné moci) či některou ze svých koncipientek, jimiž v té době byly JUDr. Martina Hajdová a Mgr. Silvie Badová. Soud proto dospěl k závěru, že omluva zmocněnce žalobce advokáta JUDr. Josefa Fojtíka z ústního jednání nebyla důvodná. Pokud následně po

ústním jednání byla správnímu orgánu I. stupně zmocněncem žalobce dne 5.6.2015 doložena lékařská zpráva (zprávy) MUDr. V. Ř. s přípisem žalobce s datem 4.6.2015 o tom, že předkládá lékařské zprávy, ze kterých se podává, že 3.6.2015 se zúčastnil plicního vyšetření v Krajské nemocnici ve Zlíně, dospěl soud k závěru, že i kdyby bylo možno shledat omluvu zmocněnce žalobce doručenou správnímu orgánu 28.5.2015 za důvodnou (ovšem krajský soud takovýto závěr, jak výše uvedeno, neučinil), nelze pominout také tu skutečnost, že jednání 3.6.2015 u správního orgánu bylo nařízeno na 8:15 hod. (a skončilo v 8:45 hod.) a vyšetření v Krajské nemocnici ve Zlíně se zmocněnec žalobce podrobil až ve 12:39 hod. a lékařské zprávy neobsahovaly žádný údaj o tom, že by se v ranních hodinách zmocněnec žalobce nemohl ústního jednání zúčastnit, lékařské zprávy neobsahují žádné omezení co se týče pohybu zmocněnce žalobce, ani nepředepisovaly klid na lůžku a nemohou tak být považovány za řádnou omluvu, neboť zde nebyl důležitý důvod omluvy. Krajský soud proto zastává názor, že správní orgán mohl věc projednat u jednání dne 3.6.2015 v nepřítomnosti zmocněnce žalobce.

Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

O povinnosti žalobce zaplatit státu soudní poplatek 1.000,- Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud rozhodl podle § 4 odst. 1 písm. i), § 7 odst. 1 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, v platném znění a položky 20 Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 22.2.2016

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně